

Den næste sag på dagsordenen var:

12) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Lokalnævnenes behandling af klagesager m. v.).

(Lovforslag nr. L 133. Fremsat 27/1 81. Første behandling 13/2 81. Betænkning 19/5 81).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Jeg skal ganske kort gøre rede for socialdemokratiets holdning til de stillede ændringsforslag. Vi synes, at ministerens ændringsforslag er en klar forbedring af det oprindelige lovforslag. Det drejer sig om, at advokater nu kommer med i lokalnævnene, når der behandles klager, og det drejer sig om en specificering af ordet »kommune« i det, der oprindeligt hed punkt 3. Vi synes også, det er godt, at der har været en diskussion om lokalnævnenes funktion, og vi håber, at denne debat må fortsætte.

Jeg har en enkelt kommentar til det af SF stillede ændringsforslag, der drejer sig om en bisidder ved behandling af klagesagerne. Jeg sagde allerede under førstebehandlingen, at vi fandt, at de bemærkninger, der er til lovforslaget angående disse klager, i høj grad er gode, og vi finder, at de i vidt omfang imødekommer de ting, som SF ønsker.

Der står, at »klagerne i alle tilfælde får tilbud om ved personligt fremmøde for lokalnævnets formand eller sekretær at redegøre for deres syn på sagen.«

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale, at man siger ja til de af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Nathalie Lind (V):

Som det fremgår af den udarbejdede betænkning, har lovforslaget undergået væsentlige ændringer siden sin fremsættelse.

Ændringsforslag nr. 1, stillet af ministeren og gående ud på, at politiet bevarer stemmeret i udvalget, indebærer endvidere, at klageren får mulighed for at få en beskikket advokat til at følge sagen og bistå sig. Det er et ændringsforslag, vi betragter som en forbedring, og det kan vi tilslutte os.

Det helt kontroversielle er jo spørgsmålet om udformningen af lovforslagets nr. 3. Der er i betænkningen forskellige ændringsforslag, dels fra ministeren og dels fra fremskridtspartiet.

Jeg kan om disse ændringsforslag sige, at de selvfølgelig er bedre end selve lovforslagets tekst, idet det her hed, at der altid skal foretages en undersøgelse, når fjernelsen af personer, der har nægtet at forlade en fast ejendom, er begæret af en kommune i politikredsen. Men jeg vil gerne føje til, at ingen af dem efter vores opfattelse er tilfredsstillende.

Jeg mener, det er rigtigt, som samtlige politiets organisationer, der har haft foretræde for retsudvalget, har gjort opmærksom på, at en politiforretning på forhånd, hvis vi vedtager en sådan bestemmelse, er karakteriseret som en politisk inspireret aktion, uagtet bestemmelsen om, at der skal foretages noget, er truffet ud fra retlige og politimæssige overvejelser af politiledelsen.

Man kan somme tider få den opfattelse, at en kommune blot kunne sige til politiet: nu foretager I den eller den handling! Det er jo ikke tilfældet. Forholdet er som bekendt dette, at politiet handler på eget ansvar og selv skønner og vurderer under ansvar over for justitsministeren.

Jeg synes, det ændringsforslag, ministeren har stillet, minder lidt om taskenspillerkunst. Man siger: ja, vi bruger bestemmelsen til at trække noget op af den ene lomme; hvis det er borgmesteren selv, et udvalg, et udvalgsmedlem eller et magistratsmedlem, skal der altid foretages en undersøgelse, men hvis borgmesteren eller en anden politisk ansvarlig siger: nej, vi vil da ikke genere politiet, vi lader en embedsmand udføre det – der har i udvalget været nævnt stadsgartneren eller bygningsinspektøren – eller hvem der kan være tale om, ja, så er det klart, der ikke skal foretages en sådan undersøgelse.